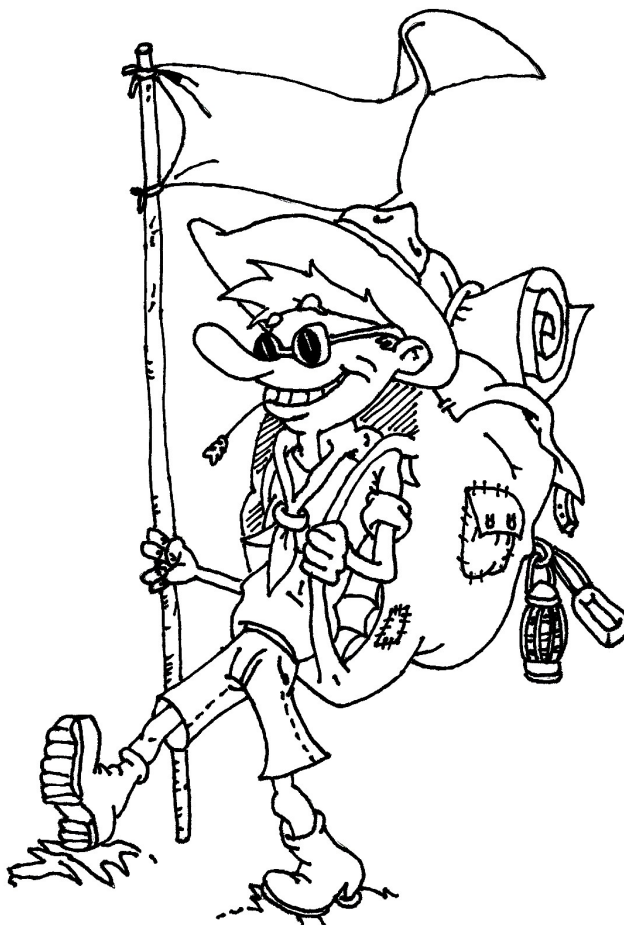

GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA

APRIL 2017

MRAVJINČEK

LETO 2016/2017
ŠTEVILKA 2

Skica na naslovnici: Lan Bremec

Na orientacijskem vikendu, 17.—19. marec 2017

Zimski izlet, 14. januar 2017

KAZALO

UVODNIK	4
KAJ SE JE DOGAJALO IN KAJ ŠE SLEDI	5
NOVICE IZ MRAVLIŠČA	
NATEČAJ ZA TABORNO MAJICO	6
DNEVNIK ZIMOVANJA	7
OGNJI NA ZIMOVANJU	11
OPIS HIŠE	12
INTERVJU S STAREŠINO IN ZIMOVODJO	12
ZIMOVANJE, KOT GA DOŽIVI OBISKOVALEC	16
ORIENTACIJSKI VIKEND	20
ORIENTACIJSKI VIKEND	21
17.—19. 3., ORIENTACIJSKI VIKEND	25
MOJA PRVA SOLO ORIENTACIJA	26
VODOV IZLET ZVOČNIKOV IN ČOKOLINO MAFIJE	28
MRAV MORA VEDETI	
PROPAGANDIST	34
HUDE MRAVLJICE	36
RECEPT ZA HOODIE	39
KLOPI	39
OD VODOV	
ČOKOLINO MAFIJA	44
SUŠI VS. KROKODIL	47
ŠTEKČIVKČIVK	48
S KITARO V ROKU	
VSAKE TOLKO KAKEGA LOLE POŽRE	50

UVODNIK

Pozdravljeni dragi bralci!

Kot ste verjetno že opazili, imate v rokah Mravljinjčka, ki je malo bolj obsežen. Naj tukaj še omenim, da naš Rod praznuje natanko 65 let!

V drugi številki taborniškega leta vas bodo prispevki popejljali nazaj na Zimovanje, v Zapotok, potem pa še na vodove izlete, ne smemo pa pozabiti tudi Orientacijskega vikenda, ki smo ga v takšni obliki izpeljali prvič.

Vse to in še veliko več pa najdete v Mravljinjčku!

*Matej Plestenjak,
glavni urednik*

Mravljinjček je glasilo tabornikov Rodu Črnega mrava iz Ljubljane.

Glavni urednik:

Matej Plestenjak

Izhajanje:

Mravljinjček izide, ko se nabere dovolj prispevkov.

Ta številka je izšla: 8. 4. 2017.

Št. 2/2016-2017

Naslov uredništva:

Rod Črnega mrava

Perčeva ulica 22

1000 Ljubljana

»Za Mravljinjčka«

E-pošta:

taborniki@crnimrav.si

Prispevki v Mravljinjčku izražajo mnenja avtorjev.

Predlogi in mnenja so vedno dobrodošli.

Rod Črnega mrava deluje v Mostah že od leta 1952. Še vedno učimo tehniko življenja v naravi in med ljudmi ter močno verjamemo v pomembnost svojega početja. Ponosni smo, da je naš rod med najstarejšimi v Sloveniji.

KAJ SE JE DOGAJALO IN KAJ ŠE SLEDI

ČAJANKA	17. DECEMBER
ZIMSKI IZLET	14. JANUAR
ZIMOVANJE	3.—5. MAREC
OBČNI ZBOR	10. MAREC
GG-RACE	11.—12. MAREC
ORIENTACIJSKI VIKEND	17.—19. MAREC
RODOBOJ IN PRAZNOVANJE 65. LETNICE RODU	8. APRIL
FEŠTIVAL	22. APRILA
VIKEND PRIPRAVE NA TABOR	5.—7. MAJ
ŽABOBOJ	20. MAJ
SESTANEK ZA STARŠE TABO- REČIH	7. JUNIJ
ZAKLJUČNI IZLET	17. JUNIJ
TABOR 2017	8.—21. JULIJ

NATEČAJ ZA TABORNO MAJICO—TADOR 2017

Tako, sedaj pa k resnejšim temam. Letos smo se odločili, da bomo za Tador 2017 (napaka je namerna!) naredili **razpis za motiv za taborno majico**. Smernic žal ni veliko, tako da boste morali uporabiti vse vaše znanje za pripravo motiva. Edino, kar vam lahko povem je to, da bomo taborili ob **reki Lahinji** in da bo je tabor malce manj gozdnat in "wild" kot ob Klivniku. Prav tako vsi veste da smo mravi, da smo zelo gozdovniški in na splošno kul (sicer ne tolik kul, da bi imeli še enkrat gor napis "Tabor!? Kul stari...")

Motive za majico zbiramo do **3.5.2017** na email zaletko@yahoo.com

In **motivacija** za delo oziroma **glavna nagrada natečaja?**

Avtor izbranega motiva si bo sam izbral barvo majice na katero bom taborovodja lastnoročno izvezel napis: "Zmagovalec natečaja za taborno majico Lahinja 2017" (ali nekaj podobnega). To bo "one of a kind", popolnoma unique majica :)

Želim vam veliko sreče in kreativnih trenutkov.

*Miško – Taborovodja tabo-
ra Lahinja 2017*

DNEVNIK ZIMOVANJA

1. dan

Z avtobusom smo se pripeljali v Občinski dom Zapotok, nahajajoč v prelepi okolici Iga. Ko smo našli svoj prostor pod streho velikega doma, smo se razpakirali in se toplo oblekli. Zunaj smo se preko spoznavnih iger še bolj spoznali in sklenili nova prijateljstva. Nato smo se odpravili po drva, ki smo jih potrebovali za popoldne. Ker smo jih nabrali zelo veliko, smo šli na sproščujoč sprehod po gozdu. V hiši nas je pričakalo okusno kosilo in počitek, po katerem nas je čakalo postavljanje ognjev. GG-ji so postavili kocko, MČ-ji pa so se razdelili v dve skupini,

Postavljanje ognja

ki sta postavili vsaka svojo piramido. Piramidi smo prižgali, kocko pa smo prihranili za zvečer. Grelimo se ob ognju, nato pa smo se šli skrivalnice. Po večerji so nove članice čakale prisega. Prisegli so štirje MČ-ji in en GG. MČ-ji so morali

zvezati vsak po en voz in povedati kaj vse spada v škatlo za prvo pomoč, GG pa je moral zvezati trinožnik in presekat hlod. Vsi so bili zelo uspešni. Po dnevu polnem dogodivščin so se MČ-ji odpravili spat, GG-ji pa so se še malo pogreli in družili ob ognju.

2. dan

Zjutraj nas je zbudilo sonce, ki nam je vlilo novih moči za prihajajoči se dan.

Po jutranji

telovadbi

smo se umili in pospravili sobe. Po ocnjevanju sob nas je pričakal zajtrk. Do-

poldne je potekalo v duhu prve pomoči. GG-ji so se spoznali z oživljanjem, MČ-ji pa so se razdelili v dve skupini. Najmlajši MČ-ji so se naučili poklicati pomoč in oskrbeti pike žuželk, starejši MČ-ji pa so naredili nosila, oskrbeli krvavitve in ponovili položaj za nezavestnega. Na koncu smo se vsi skupaj odpravili ogledat oživljanje. Kmalu je bilo kosilo in po kosilu prosti čas. MČ-ji so šli popoldne na lov

Prikaz oživljanja na lutki

na lisico v treh skupinah, GG-ji pa so naredili bivak iz naravnih materialov. Po večerji smo se vsi zbrali v telovadnici, kjer smo imeli večer družabnih iger ob spremstvu kitare. Ko pa vsi zaspijo, se vodstvo zbudi. Za vodstvo je bilo organizirano Samorogovanje, kjer smo preizkušali svoje znanje o samorogih in kmalu tudi mi zaspali.

3. dan

Že zgodaj zjutraj smo bili polni energije, zato smo šli za telovadbo pospraviti travnik, kjer je ležal material za ognje od prejšnjega dne. Po zajtrku so se MČ-ji učili še nepoznane vozle jih preverili s pomočjo štafete, GG-ji pa so se prek delanja palic za bivak naučili varno

uporabljati nož. Ko so bile palice pripravljene, so se MČ-ji razdelili v skupine in vsaka skupina je postavila svoj bivak. Medtem pa so imeli GG-ji orientacijo, kjer so preizkusili svoje znanje merjenja azimutov in poznavanja karte. Ko so GG-ji prišli nazaj je bilo kosilo. Po kosilu smo se vsi razdelili v skupine in čakal nas je zabaven program. Vsaka skupina je dobila en televizijski žanr in je morala pripraviti svojo točko za zvečer na temo taborništva. Poleg tega si je morala izdelati kostume in pripraviti sceno. Po večerji je tako sledila taborniška televizija, kjer so vse skupine odigrale svojo točko. Med točkami pa so bile seveda – taborniške reklame. Po uspešnem

Postavljanje bivaka

dnevu smo vsi popadali v postelje, razen seveda – vodstvo. Potekal je drugi del Samorogovanja, kjer smo preizkušali meje naše kreativnosti.

4. dan

Ko smo se zbudili, smo imeli namesto telovadbe pakiranje. Po zajtrku so se MČ-ji naučili zašiti gumb in ponovili vozle ter se jih ne-

kaj na novo naučili. GG-ji so se medtem že pridno lotili pospravljanja hiše in okoličce. Po zgodnjem kosilu pa smo vsi prijeli za metle ter očistili hišo v kateri smo preživel štiri prekrasne dni. Ko smo s čiščenjem končali, nas je avtobus odpeljal do Ljubljane, kjer se je zimovanje 2017 uradno končalo.

Nika Kovačič

OGNJI NA ZIMOVANJU

Za ogenj piramida smo najprej šli v gozd in poiskali vsak svoj kamen ali več kamnov za krog. Potem smo med palicami, ki smo jih nabrali (malo prej) izbrali eno za na sredino (veliko se jih je zlomilo). Ko smo jo našli smo šli po srček (ki je tudi že bil nabran) in ga postavili okoli palice (lepo). Ko smo ga postavili, smo iz kupa manjših palic vzeli čim bolj tanke in vse bolj debelejše (ni bil ravno lep kup). Ogenj je kljub temu zagorel po nekaj vžigalicah (mogoče zaradi tega, ker nam je škatlica vžigalic padla v blato). Potem naj bi se šli kepat. Ogenj mlajših je bil lepši, ampak naš je zdržal do naslednjega dneva.

Ogenj

Zvečer pred tistim dnevom smo zakurili ogenj »kocka« za nove tabornike. Imeli so preizkuse za: eno zeleno rutko in pet rdečih rutk. GG -ji so potem lahko še malo ostali pokonci, MČ-ki pa so morali spat.

*3. 3. 2017, Lejla Žerjav
(Zvočniki)*

OPIS HIŠE

Ko smo prispeli do hiše, nam je oskrbnik povedal, da je to včasih bila šola. Potem smo se razpakirali. Jedilnica se nahaja v spodnjem nadstropju. Je zelo velika, in v kotu počiva peč. Zraven je kuhinja. Pritličje sestavlja: hodnik, stranišče in telovadnica. Moja soba, oziroma naša soba ima 6 pogradov. Sobe so mi bile všeč.

Filip

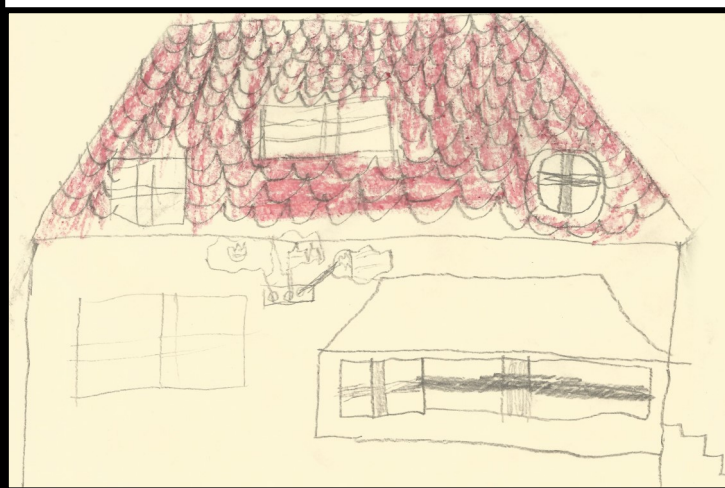
INTERVJU— STAREŠINA IN ZIMOVODJA

Opomba: intervju je potekal v zelo zaspanem vzdušju.

Kaj je bil razlog, da sta se odločili za to funkcijo?

Vanja: »Veronika mi je to predlagala v zelo navdušenem tonu.«

Veronika: »Trenutni navdih na analizi tabora,

Hiša Zapotok na Igu, dom, kjer smo imeli Zimovanje

zelo spontana odločitev.«

Kaj vama je v hiši najbolj všeč?

Vanja: »Da je veliko prostora in posledično veliko programskih možnosti.«

Veronika: »Soba, ki jo imava s starešino.«

Katero delo najbolj sovražita v vlogi starešine in zimovodje?

Vanja: »To, da moram vsem težiti, nadzirat da vse poteka, kot mora.«

Veronika: »Delo haha... resnenje vodstva, oziroma to, da sem ena izmed najresnejših članov zimovanja.«

Kaj pa vama je najbolj všeč pri tej funkciji?

Vanja: »Lahko ves čas težim

vsem (smeh).«

Veronika: »Da sva z Vanjo team pa da vsi MČ-ji mislijo da sem ful glavna, hahaha. Najbolj pa mi je všeč, ko opazujem vse udeležence, ko se zabavajo.«

Kako poteka vajin dan na zimovanju?

Vanja: »Ne vem. Vstanem pred vsemi, nato oblečem svojo uniformo pred tem seveda zlikam srajco in poškrobim ovratnik. Neslišno se sprehodim po hiši in preverim stanje vsakega spečega člana. Nato odklenem... hišo in se odpravim na 30 minutni tek. Ob 5:30, ko se vrnem, se umijem z ledeno vodo. Operem tudi svojo uniformo, jo znova polikam in preletim celoten program (za nazaj in na-

Veronika in Vanja, zimovodja in starešina Zimovanja

prej) in preverim dolžnosti vsakega člana v vodstvu. Ob 7:00 zbudim vodstvo in jim narekujem njihove zadolžitve. Ko zbudimo še otroke pazim na varnost in dobrobit vsakega tabornika.«

Veronika: »6:40 me pride

MČ iskat ker potrebuje no-gavice. Do 7:30 mirim MČ-je, da grejo spat in ne budi-jo GG-jev. 7:30 dobim kavo in zbudim vodstvo. V dopoldanskem času imam svoj program oziroma preverjam ostale, ki vodijo program in čakiram tudi kuhinjo. Pred kosilom se

derem, naj si vsi umijejo roke z milom. Kosilo pojem v dveh minutah, sledi popoldansko mirjenje MČ-jev in vodstva. Popoldne podobno dopoldnevu. Sledi večerja (zdolgočaseno) in po večerji večerni program med katerim bi rada spala pa ne gre, ker me čakajo 4 ure uspavanja, mirjenja MČ-jev in iskanja zobnih ščetk in podobnih stvari. Pol imam pa še sestanek z vodstvom. Uživam. Sem srečno utrujena.«

Vajin moto na zimovanju?

Vanja: »Bom se z Veroniko

zmenila.«

Veronika: »Zimovanje > spanje (Veronika se ni želela zmeniti z Vanjo, ker ni team player) Ne! Napiši, da je moto: "Vanja se po šumi ganja."»

Vama je všeč hrana na zimovanju?

Vanja: »Ja.«

Veronika: »Ja, seveda. Ne. Napiši da jaz pojem vse.«

Zadnje besede?

Vanja: »Ne pozabite na zavezovanje čevljev.«

Veronika: »Jaz nisem mož beseda. Sem mož dejanj. (v tem primeru mož naznanja žensko in moškega, ker ne želimo seksizma).«

Intervju pripravila: Nika Kovačič in Jon Češnovar

ZIMOVANJE, KOT GA DOŽIVI OBISKOVALEC

Bila je sobota in 3. dan Zimovanja RČM. Pred tem sem že dvakrat objavil reskulske fotke, ki sem jih dobil z Zimovanja, na našem novem Instagram profilu zato sem vedel, da se imajo Mravi odlično. Tokrat bom kar preskočil vse svoje jutranje rutine in podrobnosti prihoda do Zapotoka, ker včasih z mislimi pobeg-

nem v malenkosti iz katerih lahko na koncu nastane zapis reševanja prevelikega zbiranja podatkov s strani aplikacij, ki jih imamo vsi nameščene na svojih pametnih mobilnih napravah... no, pa se je zopet zgodilo, hvala magistrska!

Presledek v novo vrstico in nov začetek. Vdih in izdih.

*Utrinek iz
Instagrama*

Skratka, v soboto 4.3.17 sem se odpravil na Zimovanje malo pogledat kaj naša Mravovska banda zganja in kako se imajo vsi naši člani. Zelo sem bil zadovoljen sam s seboj, ker sem se nekaj dni prej najavil za obisk in si s tem zagotovil obrok + to, da lahko vodniki in vodje Zimovanj računajo name če bi karkoli potrebovali.

Po relativno dolgi vožnji prispem do Zapotoka nad Igom, lepo zaparkiram svoj avto poleg srebrne puščice aka Veronikinega twingiča. Vstopim v dom. In praznina. Nikjer nikogar. Pomislim, da je pa tale dom res ogromen da nikogar ne slišim. Vendarle čez nekaj sekund zaslišim semi mišje-človeške glasove, ki prihajajo iz spodnjih prostorov. Sledim glasovom in prispem do kuhinje in jedilni-

ce. Sprva sem deležen čudnih pogledov in ugotovim, da to sploh niso naši Mravi ampak Krapci in vsi Novljanovi! Ne sej ne, mal se hecam. V bistvu se je zgodilo to, da sem bil res deležen nenavadnih pogledov in začudenih obrazov, ker glej ga zlomka; tehnologija je zatajila in zimovodja ter starešina nista nič vedeli o mojem prihodu.

Oh well, po nekaj-sekundnem awkwardnessu je vse spet v ustaljenih ritmih, MČ-ki jedo za eno mizo, GG-ji za drugo, vodstvo je malo pomešano med njimi. Celotna zadeva je delovana zelo sproščena. Kmalu zvem, da je za popoldne planirana orientacija in da sem bil izbran za postavitev le-te! Spet hec, po tabornem fiasku sem lahko na orientaciji samo še nosač žara ali pa družba za pogo-

vor.

Skupaj z Beki, Loletom in Dinotom smo se po nekaj minutah odpravili na pot – orientacijo je spretno postavljala naša sveža orientacijstka specialistka Rebeka. Pomagal ji je Lole. Z Dinotom sva bila zraven za odganjanje divjih živali... Ker je postavljanje orientacije tako zelo zabavno sem se odločil, da bom čez ta del šel na hitro zato, da

vsak posameznik to doživi po svoje in ne skozi moje oči ter misli. Cilje orientacije je bil, da ni pretežka in da jo bodo ekipe prehodile v roku dveh ur. Ob iskanju pravih mest za postavitev KT-jev, hoji v hrib, ob spoznavanju s Križevim potom (ja, baje se tako napiše) smo ob vrnitvi do našega doma v Zapotoku srečali še hčerko ustanovitelja rodu in nečakinjo Črnega mrava.

Fotošoting s hčerko ustanovitelja našega Rodu

Da ne bo pomote, gre za isto osebo. Ob takšnem snidenju so nas vse 4 spreletela močna čustva in sledil je obvezen pogovor o taborništvu ter seveda obvezno skupinsko slikanje. Saj veste kako pravijo modreci interneta: »Pics or it didn't happen«.

Polni veselja smo se vrnili v kočo in poštartali ekipe oziroma se postavili na žive KT-je. Tokrat je ta čast pripadala meni in Dinotu in oba sva svojo nalogo opravila z odliko.

Po odličnem kosilu, rižoti z mesom oziroma brezmesni rižoti za naše vegi Mrave, se je nadaljeval program. Verjetno vas zanima kaj je bilo na programu? Vodi so se pripravljali na zaključni večer v katerem so nastopali kot del televizijskega programa. Končno je sledil

del dneva, ki sem se ga morda celo najbolj veselil – druženje s svojim vodom Štekerji! Ker so moje punce (in fant) res kulsko carske smo se ob pripravi zaključne točke neizmerno zabavali, še toliko bolj mi je bilo všeč to, da so v točko vplekli tudi vodnika in pomočnika, pa čeprav nisva aktivno nastopala zraven.

Kolikor sem uspel slišati je večerni program čisto zažigal, vsi vodi so bili deležni velikih MMMM-jev.

Kaj lahko še rečem? Zimovanje se mi je zdelo super, zelo nalezljivo energijo in kar mikalo me je, da bi v prihodnje tudi sam še kdaj sodeloval pri organizaciji te naše največje zimske akcije. Morda pa naslednje leto hmmm?

Miško

ORIENTACIJSKI VIKEND

V petek, 17. 3. 2017, smo šli na orientacijski vikend, ki je potekal na Brezi. Skoraj vse Šljive smo šli peš. Ko smo prispeli, smo se najprej razpakirali, potem pa smo 1 uro in 45 minut poslušali »kratko« predstavitev orientacije. Ko je bilo tega konec, smo imeli večerjo, potem pa šli spat. Jaz zelo dolgo nisem mogel zaspati, ker mi je iz ene strani smrčal Oskar, z druge Mito, potem še Jon, ki je bil

Prva orientacija

najglasnejši.

Naslednji dan smo imeli po zajtrku prvo orientacijo, ki je trajala do kosila. Potem smo odkrili velik traktor s prikolico, po katerem smo plezali eno uro. Zvečer smo imeli nočno orientacijo, ki je bila kar dobra, ker nismo nič videli, in zato nismo našli 3 KT-jev. Naslednji dan smo imeli celodnevno orientacijo, na kateri nismo našli samo 2 KT-jev, ker jih je Matej že pobral, saj so bili prvi, mi pa smo jih pustili za konec. Ko smo

prišli nazaj, smo še malo plezali po traktorju, potem pa smo šli domov z avtomobili.

Anonimni Urh

ORIENTACIJSKI VIKEND

Začelo se je. Prišel je 17. 3, zadnji dan, ko bomo nesigurni v svoje znanje o orientaciji ali pa ga ne bomo imeli. Zbor je bil na železniški postaji. Tam smo se zbrali PP-ji ter vod Šljive, kot predstavniki GG-jev. Od tam je pot do Breze potekala po vsem že znani poti, z vlakom in nato peš do kočice. Do Breze smo prispeli lačni in malo izmučeni od večernega »sprehoda«. Seveda nam je ta večer popestrila teorija o orientaciji. Od tega smo odnesli veliko znanja, recimo zakaj se karta imenuje karta in ne zemljevid (kaj če vidiš morje), kakšne barve je trava (namig: ni zelena), nekaj topografskih znakov, kaj so

plastnice, da imamo več vrst kart in najbolj pomembno, da lahko vse karte Slovenije sestaviš v repliko Slovenije v merilu kart (magično). Večer se je nadaljeval z večerjo, ki je bila sladka, tako kot presenečenje za vse, ki niso bili GG-ji in so se prijaviли na začetni tečaj, saj se je ta za njih spremenil v nadaljevalnega. Spanje je potekalo brez posebnosti. Če brez posebnosti pomeni, da je bilo zgornje nadstropje polno smrčanja in da je nekdo kričal (po možnosti v spanju). Sobota se je začela kot orientacije, neusmiljeno. Takoj po zajtrku so nas razdelili v skupine in nas peljali po gozdu. Ne vem kaj so v

tem času počeli drugi, a jaz sem pod »profesionalnim« vodstvom ostal osamljeno drevo sredi gozda. Zgleda da teorija en dan prej ni bila dovolj da bi sleherni tabornik ugotovil da je to v resnici topografski znak za mešani gozd. Medtem so naši mentorji »baje« tudi preverjali znanje udeležencev. Po tem kratkem sprehodu smo se vsi zbrali na

točki pred kmetijo. Malo smo se zavedali da je ta točka štart naše prve orientacije. En po en smo dobili karto z označenimi KT-ji. Orientacija naj bi bila lažja, namenjena preverjanju znanja udeležencev. Orientacija je bila hitra in jedrnat, nekateri udeleženci naj bi jo celo pretekli. Po koncu orientacije je sledilo kosilo. Po kosilu pa krajši počitek.

Risanje minskega polja

Vodstvo orientacijskega vikenda se je odločilo, da teorije prejšnji dan ni bilo dovolj, zato je sledila teorija o azimutu. Na srečo je bilo določenim udeležencem omogočeno, da pobegnejo iz tega predavanja, v zameno pa so postavili minsko polje (dve polji za vsak slučaj). Po končani teoriji so se drugi udeleženci odpravili testirati kreacijo svojih sočlanov, te pa so dobili liste namenjene skici minskega polja. To se je zavleklo... Ko so vsi udeleženci opravili preizkus minskega polja je sledila večerja. Po večerji za nekatere ni bilo časa za počitek, saj je bilo treba postaviti orientacijo za začetnike. Ko smo nadaljevalci postavili prizme na mesto (nekateri na pravo, ne-

kateri na ne tako pravo mesto), je tudi nas čakala nočna orientacija. Poslani smo bili en pa po en, na orientacijo, ki je med postavljanjem utrudila tudi Majkija.

Po hitrem pregledu karte, si se takoj zavedel, da ta orientacija, za razliko od prejšnje, ne bo mačji kašelj. Da ne bo iskanje KT-jev oteženo samo iz strani te-

mè , so bili na terenu tudi »fake« KT-ji. Te so bili na bolj dostopnih mestih, a niso bili označeni na karti. Orientacije, kot so ta, človeku res pošljejo dvom v kost: »A je KT pravi? A mi bo zmanjkalo baterij v lučki? Je to medved ali drug tekmovalec? Sem sploh še na karti?« Ko v sebi odgovoriš na vsa ta vprašanja in seveda najdeš »fake« KT-je, je čas, da se vrneš v kočo na zaslužen počitek. Počitek je bil na tem vikendu poleg KT-jev najbolj iskana stvar. Na žalost so ga dobili le tisti, ki so zaspali hitro in ponovno smrčali najglasneje. Budni smo bili priča nekaki bitki smrčanja. Po bolj ali manj neprespani noči nas je čakal zadnji dan. Dan, ko smo se ukvarjali z

stvarjo, ki na tekmovanjih uzame največ časa (ne ni izgubljanje). Risali smo korigije in skice terena. Dejavnost je bila polnja merjenj azimutov in razdalji. Napake so bile neizbežne. Na srečo nas je muk skice rešila še ena orientacija. Ta naj bi bila »celodnevna«. Ta orientacija je bila po mojem mnenju dokaj solidna. Za nagrado so tekmovalci po prihodu pospravljali Brezo.

Tako se je zaključil zelo zabaven orientacijski vikend.

Lole

17.—19. 3., ORIENTACIJSKI VIKEND

V petek smo se ob ne tako pozni uri dobili na železniški postaji pod uro. Skupaj z Šljivami ter z Tivi smo se nato odpravili z vlakom proti Lazam. Pot je bila temačna in polna nepredvidljivih ovinkov (ki jih je videla samo Tivi). Končno smo prispeli na Brezo, tam pa nas je že čakal Kolarič ter Beki, ki sta bila organizatorja OV (orientacijskega vikenda). Kolarič je vodil (meni osebno) zelo zanimivo predavanje, res da smo bili že usi malo zaspani, zato pa smo imeli odmor oz. večerjo (Mito je bil kuhar, potem veste da je bilo dobro ;))

Nato smo imeli še malo

predavanja, nato pa smo šli spati. Zaradi velikega števila udeležениh nisem imel kje spati zato sem si odejo delil z Živo. Moram reči da ni bilo slabo, če odštejemo smrčanje Šljiv.

Drug dan smo imeli jutranji sprehod. Na le tem smo se učili brati teren s karte. Ko smo prišli nazaj, nas je že čakala Beki s kompasi ter mapo (vsi vemo, kam to pelje). Točno tako, čakala nas je prva orientacija. Na progo smo štartali posamezno.

Ko smo se vrnili nas je že čakalo kosilo.

Andro

MOJA PRVA SOLO ORIENTACIJA ALI JZ NE VEM KJE SM

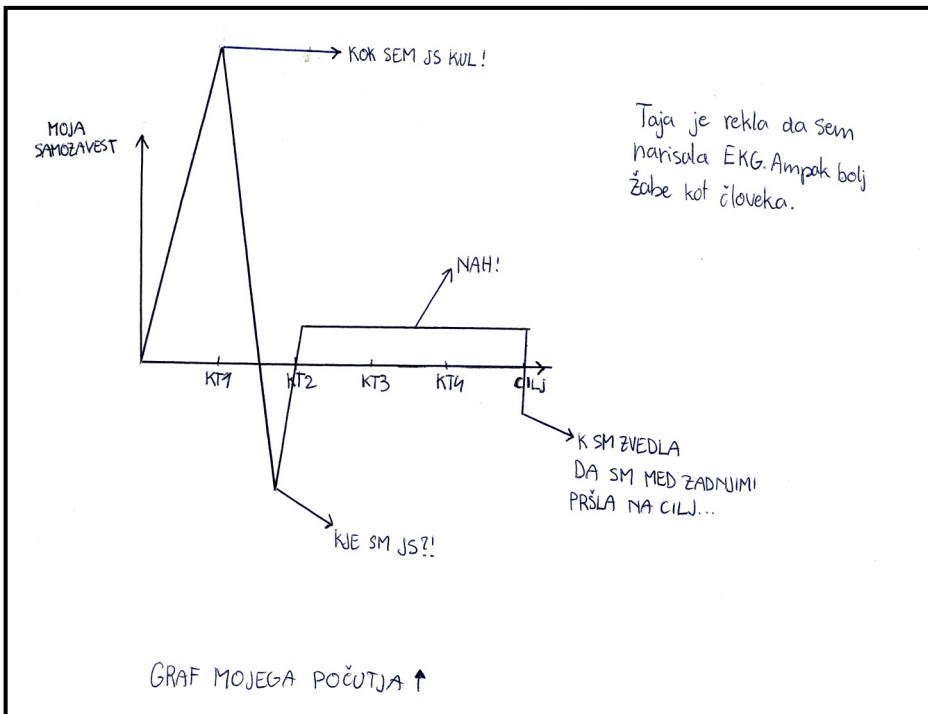
Bila je ena in edina sobota dopoldne na orientacijskem vikendu. Kot prvo orientacijo, so organizatorji postavili malo lažjo proggo s 4 KT-ji. Ja, okej, verjetno bo kar lahko. Pa ni bilo tako, kot sem pričakovala. Štartala sem prva, in se odpravila proti 1. KT-ju. Moja samozavest je počasi rasla (graf te samozavesti lahko vidite na grafu). In ja, uspešno sem našla 1. KT in bila sem zelo ponosna nase, ker je bila to moja prva solo orientacija (ja, jaz sem zelo samovšečna). Okej, sledil je KT2, ki je bil pač najbolj zafkrknjen. Orientirala sem karto in šla. Sam šla. V bistvu sem tudi gledala na

karto. In našla sem milijon potk in milijon travnikov in milijon grap, kar pomeni tudi milijon grebenov. In sem gledala in iskala, in hodila, se sprehajala itd., itd. itd. In sem počasi obupavala... Ubila sem klopa, ki mi je lezel po kolenu... Še naprej obupavala... V čevljih sem imela naravo... Še malo obupavala... Po enournem obupavanju srečam Niko, Meto in Loleta. Ja, šla sem z njimi. Ja, oni so šli na pravi greben. Lole je našel KT. On je profi, pa sploh ni šel na tečaj. Ne, sej ne. In oni so šli na cilj, jas sem mogla pa it še po dva KT-ja. Hotela sem iti po tretjega, ampak sem nekako prišla

na glavno cesto, kjer ni bilo 3. KT-ja, ampak KT 4. In sem šla še po tretjega, in sem srečala Tadota. On mi je namignil kje je KT3 (ne, resno, samo namignil mi je) in tudi tega sem nekako našla. Z bolečimi nogami sem šla nazaj na Brezo. Spremljalo me je škripanje dreves in ne, ni fajn če si sam in jih slišiš. In to je bila moja 1.

solo orientacija. Zahvalila bi se Beki in Kolariču, ki sta me ogromno naučila, hvala tudi Niki, Meti in Loletu, ker so mi pomagali najti KT 2 (hvala Lole tudi za masažo). Hvala Tadotu za pomoč pri tej in kasnejši nočno orientaciji, in hvala vsem za super vikend!

Lara O.

VODOV IZLET ZVOČNIKOV IN ČOKOLINO MAFIJE

Uspešno smo izvedli še eno akcijo (v bistvu sploh ne štejem več, koliko jih je letos že bilo, ker jih je bilo res veliko...)! Prejšnji petek (31. 3. 2017) smo se Zvočniki in Čokolino mafija odpravili na Brezo. To akcijo smo že-

Skrivnostna linija 26

leli vodniki malo popestriti, zato smo se odločili, da ne bomo izbrali klasične poti z vlakom, temveč da bomo poskusili ujeti skrivnostno linijo 26. V ta namen smo se dobili na Kodeljevem, nato pa smo se peš odpravili do Štepanjskega naselja in tam vstopili na 13-ko. Odpeljali smo se do Sostra in počakali na 26-ko (seveda nam čakanje zraven ceste ni ugajalo, zato smo se vrgli na bližnji travnik). Ko smo se vračali nazaj proti postaji, me je začela grabiti panika, ker avtobusa ob 19:29 še ni bilo na postaji (v tem trenutku se človeku poraja veliko negativnih misli – smo ga za-

Orientacija do Breze

mudili, smo gledali napačen dan, ga sploh ne bo, ker je linija samo na klic ipd.). Presenečeni bi bili, na koliko različnih možnosti za zamudo lahko pomislim v zgolj eni minuti... Skrbi so bile odveč, saj smo ob 19:30 zagledali avtobus .

Pot z drugim avtobusom je bila kar dolga, saj smo do željene izstopne postaje

potrebovali skoraj 40 minut, nekaterim članom pa so številni ovinki povzročali težave z želodcem. Izstopili smo pri transformatorju na Lanišču, od tam pa smo morali peš do Breze. Da to ne bi bil običaj nočni sprehod, so se člani voda Čokolino mafija prelevili v vodiče (dobili so 2 karti in 2 kompasa, nato pa smo sku-

paj razjasnili nekaj stvari – kako oseverimo karto, zakaj to počnemo, na kaj moramo biti pozorni, ko hodimo, večkrat pa smo se tudi ustavili in člani so morali pokazati, kje točno se na karti trenutno nahajamo). Nalogo so odlično opravili, saj smo prišli do Breze.

Tam nas je pričakal Matej,

Signalni stolp

ki nam je prijazno dostavil hrano, opremo in nam zakuril v peči. Naredili smo si lahko večerjo, hitro zakurili ogenj in nato kar nekaj časa preživeli ob zvoku kitare.

Naslednji dan smo vodi imeli jutranjo telovadbo, in sicer smo šli na sprehod do Balanta, kasneje pa smo počeli različne stvari. Čokolino mafija smo najprej delali palice za bivak, saj so jih Zvočniki potrebovali za postavljanje, potem pa smo se odpravili žagat sušice, ker smo jih potrebovali za postavitev pagode. Zvočniki so v tem času postavljali bivak, potem pa so imeli lov na lisico.

Matej je nato popoldne Zvočnikom pokazal, kako kurimo s kresili, medtem

pa smo Čokolino mafija postavljali pagodo in vezali signalni stolp.

Po kosilu so Zvočniki odšli domov, Čokolino mafija pa smo se razdelili na 2 dela (ena skupina je vadila merjenje azimutov, medtem ko je druga skupina odšla na krajšo orientacijo), kasneje pa je Tea še izdelala svojo gugalnico, ki sedaj visi na signalnem stolpu. Zvečer nas je zapustil tudi Matej, mi pa smo imeli še Čokolino battle (člani so se razdelili v 3 skupine, nato pa so morali pripraviti jed, pri čemer so imeli na voljo mleko, čokolino, banane, čokolado, jagode, cimet, sladkor, kokos in rozine). Zmagovalna jed je pripadla Ludviku, ki je strokovno ži-

rijo prepričal tako z okusom kot izgledom! Zvečer sva z Lino izdelali še baklo, s katero smo nato prižgali našo pagodo (malce nam je sicer ponagajalo obvestilo o požarni nevarnosti, zaradi česar smo pagodo malo zmanjšali).

V nedeljo smo zopet delali v dveh skupinah, in sicer smo eni postavljali bivak (člani so dobili nalogo, da bivak postavijo v manj kot 10-ih minutah, če pa jim to ni uspelo, smo bivak podrli in začeli znova), druga skupina pa je medtem vadila minsko polje. Nato smo še pospravili, zalili vrt in odšli proti Lazam. Na žalost so nam zagodle na novo nastale poti, ki so jih naredili gozdarji, ko so vlačili les, saj

naenkrat nismo več vedeli, ali smo na pravi poti, ali ne. Na licu mesta sva se z Dinotom zato odločila, da poskusimo s hojo po azimutu – ker sva vedela, v katero smer približno naj bi bile Laze, sva se odločila za to, da se spustimo po grapi, dokler ne dosežemo potočka. Pot vsekakor ni bila lahka, smo pa imeli srečo, da v

zadnjem času ni deževalo ter da je bila grapa kar položna, tako da smo po nekaj metrih našli plastnico, ki smo se je držali, dokler nismo prišli do potoka in navdušeno ugotovili, da smo zgolj nekaj metrov stran od mostu! Prvi vlak smo tako zamudili, pohiteti pa smo morali tudi, da bi ujeli drugi vlak. Šlo je zelo

Skupinska slika pohodnikov na poti do Breze

na tesno (zapornice so se že počasi spuščale, ko so zadnji štirje tekli na peron), a smo imeli nekaj sreče, saj je imel vlak zamudo, pa še strojevodja je bil zelo prijazen in je počakal toliko časa, da je Dino kot zadnji prišel na vlak. Približno ob 18:10 smo tako utrujeni, a veseli prispeli v Ljubljano, vsak v svojo smer.

Izjave vikenda:

Lina: »Prav vesela sem, da grejo končno ti MČ-ki domov.«

Filip: »Pa zakaj mi hitimo, če so oni tako zadaj? Saj ne bomo mogli prepričati vlaka, da nas počaka.«

Nika: »Ne štekam! Poglej kako so pridni in poslušajo

Mateja...«

Beki: »Na koncu postavljajna bom izbrala naj penzionista v ekipi!«

Dino: »Če sem uspel nekje na poti izgubiti gozdarje, ne da bi to slišal, koliko klinov si potem šele ti izgubila na poti?«

Ludvik in Lina: (si prepevata) »Breza gori, Breza gori...«

Dino: »Ludvik je ziher požigalec!«

Ludvik: »Jaz bom s to palico ustavil vse iskre!«

Katty: »Dino je skoraj ubil moj inhalator.«

Rebeka

PROPAGANDIST SE PREDSTAVI

G. Propagandista se predstavi..

Tako. Kar sem želel storiti že v prejšnjem Mravljincu, pa mi ni uspelo, bom naredil sedaj. Odločil sem se za kratko predstavitev funkcije propagandista ali po domače, predstavil bom G. Propagandista (ane Veronika, haha!). Morda se bo pa kakšen mlajši mrav našel v tem in bo v prihodnjih letih prevzel to unikatno taborniško funkcijo, hmm?

Pa bom začel kar z začetnim vprašanjem. Kaj za vraga propagandist sploh počne? Odgovor je, da skrbi za propagando rodu, duuuuh! Ampak znotraj te besede propaganda se skriva kar nekaj nalog. Če je potrebno organizira propagandne akcije na šolah in promovira

rod in njegovo delovanje na akcijah četrtne skupnosti. Prav tako, skupaj s preostalim vodstvom rodu, pripravlja in izbira promocijski material – od našitkov, majčk, letakov do ostalih podobnih stvari. Tako da, če si ustvarjalen tabornik oziroma tabornica z veliko zanimivimi idejami, ti je funkcija propagandista kot pisana na kožo.

Prav tako je propagandist član rodove uprave. Kaj pa pomeni to? No, to pa lahko rajši vprašaj kar v živo, ker že tako imam občutek da se bom preveč razpisal.

Poleg vsega naštetega ima propagandist (skupaj s tajnikom rodu) dostop do urejanja profila na Facebook strani, in kar je še lepše, trenutno ima le propagan-

dist možnost urejanja našega Instagram profila. Tudi na tem mestu lahko prideta do izraza tvoja ustvarjalnost in čut za fotografijo. Ali ni kul urejati kar dva profila na najbolj uporabljenih družbenih omrežjih? Še malo pa bomo začeli s Snapchatom, hmmm?

Vendar, kot bi rekel Uncle Ben iz Spidermana: »With great power, comes great responsibility« in na tem mestu je potrebno napisati, da se mora propagandist zavedati, kaj je primerno za objavo na internetu. Kot veste, se stvari na internetu le stežka izbrišejo, tudi tako imenovana »pozaba«, ki jo

bo prinesla uredba GDPR ne more izbrisati stvari, ki so na internetu enkrat objavljene. Skratka, želim povedati, da morate vedno (ne samo kot propagandisti RČM) paziti na stvari, ki jih objavljate na internetu (in posebno družbenih omrežjih), pa naj si bodo to slike ali zapisi. Ufff, pa sem zopet hitro zašel v drugačno razmišljanje...

Dragi moji, upam da sem vam vsaj malce osvetlil delo propagandista in če bi vas omenjena funkcija zanimala me lahko seveda kadarkoli in kjerkoli kaj vprašate. V živo me lahko pognete za rokav že na letošnjem Rodoboju, drugače pa saj veste kje me lahko vse poiščete; na mailu, Facebooku, Instagramu... imam vse! :)

Miško

Večina članov bolj redko pride v stik z RU, zato se tudi manj zavedajo tega, kako pomembno vlogo ima za delovanje rodu.

Druga manj poznana skupina pa so **Hude mravljice**. Na enem od vodovih srečanj sem se s člani pogovarjali tudi o strukturi rodu in med drugim ugotovila, da se jim približno sanja, kaj počne rodova uprava in kaj bi po njihovem morali delati posamezni »funkcionarji«. Vprašala sem jih še, če so kdaj mogoče slišali za Hude mravljice, a sem večinoma dobila nekaj hudomušnih pripomb, nekaj negativnih odgovorov in zbegane poglede. Da bo teh v prihodnje čim manj, sem se odločila,

da malo napišem o tej skupini, ki predstavlja enega od ključnih delčkov za delovanje rodu.

Hude mravljice so vodniki in njihovi pomočniki, ki se srečujejo na sestankih. Že takoj je treba omeniti, da ne gre za neko novo odkritje ali revolucionarno idejo, saj je srečevanje vodnikov že ustaljena praksa rodov. Je pa res, da se vodniki in pomočniki RČM pod tem imenom srečujemo odkar je bila načelnica Maja Premrl. Štafetno palico je nato za nekaj let prevzela Taja Skrt Kristan, letos pa sem jo prevzela jaz. Ideja HM je, da se vodniki in pomočniki na začetku leta zberemo, pregledamo plan akcij, nato pa vodniki oblikujejo let-

ni plan (odločijo se, kaj želijo s svojim vodov doseči, od tega, katere večšine bodo usvajali, do tega, kam bodo šli na vodov izlet in katere vzgojne vrednote jim bo privzgojil). Načelnik/-ca nato te letne plane pregleda in jih po potrebi komentira.

Vodniška ekipa se je v letošnjem letu dobivala enkrat na 3 tedne, največkrat za pribl. uro in pol. Vsak vodnik oz. pomočnik nato poroča, kaj se je v vodu dogajalo (kaj so delali na sestankih, koliko članov hodi, najprijetnejšo izkušnjo, najmanj prijetno situacijo, kaj bodo počeli naslednja 2 sestanka in splošno počutje). Največ dela imamo navadno pred večjimi akcija-

mi ali pa v mesecih, kjer je veliko akcij, saj takrat iščemo zamenjave za vodnike, ki s svojimi člani ne morejo na akcijo, se dogovarjamo za prevoz in zborna mesto, včasih pa moramo še v zadnji minuti pripraviti opremo ali splanirati kakšno dejavnost.

Vseeno pa Hude mravljice niso namenjene le poročanju o delovanju, ampak so tudi kraj, kjer si izmenjamo ideje (npr. kako vozle predstaviti na zabaven način, kako izvesti vodov izlet ipd.), letos pa smo se tudi veliko zabavali.

In kdo smo HM?

Dita, Veronika, Neli, Nik, Lara, Katja, Beki, Dino, Tado, Lole, Miško, DŽ, Tivi in Taja.

Rebeka

RECEPT ZA HOODIE

KLOPI

Sestavine:

- Računalnik
- Denar
- Barva
- Slika
- Pečica

Najprej

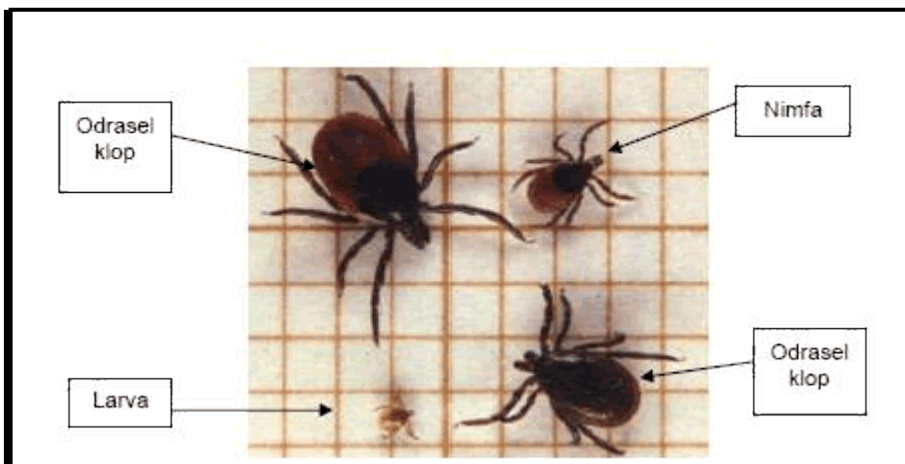
vtipkamo

spletno stran za hoodie, npr. Aliexpress. Pogledamo, koliko stane hoodie, in ga naročimo. Ko prispe, izberemo nalepko z motivom. Nalepko pomočimo v barvo in jo zatem položimo na hoodie. Pečemo na 300 °C. Po dveh minutah se barva odtisne in nastane hoodie.

Lan

Pomlad se je že dobro začela, s prvimi cveticami in postopno otoplitvijo pa se bliža tudi sezona klopov.

Marsikateri bralec se je ob branju naslova verjetno samo nasmehnil, toda resnica je, da imamo zaradi klopov lahko veliko težav, kljub temu, da so videti majhni in nedolžni. Toda zakaj so tako nevarni? Za začetek si najprej pogledamo, kako klop izgleda, kje ga najdemo in kako se razmnožuje, kasneje pa si bomo pogledali še, kako se lahko pred njimi zavarujemo.

KRAJŠI OPIS

Klopi so veliki od enega do 30 mm, pri čemer je njihova velikost odvisna od prehranjenosti (tisti klopi, ki popijejo veliko krvi, so veliko večje, ker imajo raztegnjen zadek). Imajo 8 nog, zato spadajo med pajkovce, najopaznejši del sprednjega dela pa je koničast »jeziček«, ki je po vsej površini porasel z ostrimi, nazaj ukrivljenimi zobci (z njihovo pomočjo se klop pritrdi v gostitelja). Klop vbode rilček globoko v kožo gostitelja na glavi, ušesih,

rokah, dimljah, kolenih, dlaneh in stopalih. Oči so pri mnogih vrstah zakrnele, zato si pri orientaciji pomagajo tudi z dlačicami, ki poraščajo telo. Klopi izločajo slino, v kateri je anestetik, lahko pa se v njej skriva tudi snov, ki je lahko povzročitelj bolezni.

Tudi klopi se razmnožujejo. Iz jajčeca se izleže ličinka, ta se spremeni v nimfo, ki se nato preobrazi v odraslega klopa. Vse razvojne oblike klopov se hranijo s

krvjo. Pravkar izlegle ličinke imajo le tri pare nog, zaradi česar jih nekateri zamenjujejo z žuželkami. Ob prvi levitvi jim zraste še četrti par nog in v tej fazi jim pravimo nimfe (za pomoč si lahko ogledate tudi sliko, ki boljše predstavlja razvoj klopa).

Večina klopov potrebuje za razvoj do odraslega stanja dve leti. Nekatere vrste klopov lahko živijo več let. Na svetu sicer živi približno 860 poznanih vrst klopov, v Sloveniji pa so klopi kar pogosti, na žalost pa je tudi precej takih, ki so okuženi s klopnim meningoencefalitosom (to bolezen bomo spoznali v nadaljevanju). Statistični podatki namreč kažejo, da so največkrat s

klopnim meningoencefalitosom okuženi klopi na območjih Gorenjske in Koroške, sledi jima Ljubljana, med najmanj ogroženimi regijami pa so koprška, novogoriška in novomeška regija. Klope sicer najpogosteje najdemo v listnatih gozdovih, v grmovju vlažnih mešanih gozdov, v travi in celo na vrtu, na obrobju gozdov in v bogatem podrastju.

BOLEZNI

KLOPNI MENINGITIS oz. MENINGOENCEFALITIS

(verjamemo, da se je mlajšim bralcem jezik pošteno lomil ob poskusu branja tega izraza) je ena od bolezni, ki jo lahko prenaša klop. Povzroči vnetje ovojnic možganov ali hrbtenjače,

pusti pa lahko trajne posledice. Med drugim bolniki navadno poročajo o naslednjih simptomih: visoka vročina, bruhanje, trd vrat, bolečine v očeh ob močni svetlobi. Pojavi se lahko že v nekaj urah ali pa po parih dneh.

BORELIOZA je bolezen, ki poteka v treh fazah. V prvi fazi (navadno nekje od 3 do 32 dni po ugrizu okuženega klopa) se pojavijo značilne spremembe na koži (na koži se pojavi neboleča rdečina, ki se počasi širi po koži, na sredini pa blede in tako dobimo obliko kolobarja), tu pa je treba omeniti tudi to, da lahko teh kolobarjev dobimo več, torej se lahko pojavijo tudi na mestih, kjer nas klop ni ugriznil. V

drugi in tretji fazi pa se po kažejo še drugi znaki, ki pa so veliko bolj resni: težave s srcem, mišicami, živčevjem in sklepi. Na žalost za to obliko nimamo cepiva.

Toda, kaj to pomeni za tabornike, ki se navadno veliko gibamo v naravi, predvsem v času tabora, ko se klopom v bistvu sploh ne moremo izogniti? Spoznali smo že, da so klopi pri nas kar razširjeni, lahko se tudi okužimo s katero od bolezni. Pri tem je treba hitro poudariti to, da ni vsak klop okužen in da tako ne rabimo zganjati panike, če nas slučajno ugrizne klop, vseeno pa se moramo pred dejavnostmi v naravi ustrezno zavarovati.

PREVENTIVA oz. KAKO SE ZAVARUJEMO

Primerna oblačila: Pri hoji skozi gozd oz. druga območja, kjer bi lahko srečali klopa, moramo obleči dolga, svetla oblačila, saj bomo tako hitreje opazili klopa, ki se bo želel splaziti do kože.

Repelenti: Pred odhodom se lahko pošpricamo z repelenti kot so npr. Autan, saj z njimi odganjamo klope, danes imamo na voljo tudi naprave, ki naj bi klope odganjale, ni pa vedno nujno, da so ta sredstva tudi učinkovita.

Cepljenje: Pred klopnim meningoencefalitisom se med drugim lahko zaščitimo tudi tako, da se cepimo. Cepljenje poteka v treh odmerkih, in sicer se prijavimo na prvo ceplje-

nje, drugi odmerek dobimo po 1 mesecu, tretjega pa med 9 in 12 meseci. Sledi še obnovitveno cepljenje na vsakih 5 let.

Tuširanje in samopregled (npr. pred ogledalom): Velikokrat lahko klopu preprečimo ugriz že s tem, da ga opazimo, ko leze po našem telesu, zato je še posebej **na taboru zelo pomembno, da se vsak dan pregledamo za klope** (pri tem lahko tudi prijatelja ali vodnika prosimo, da nam pregleda hrbet, glede na to, da si ga sami ne moremo).

Odstranitev klopa čim prej.

Upamo, da se je bralcem zdel članek poučen in da sedaj boljše vejo, kako se

zaščititi pred klopi in prepoznati znake bolezni. In pa še zaključna misel (ki bo verjetno članom vodstva in ljubiteljem skupina Zmelk-ow verjetno bolj smešna kot ostalim): *Klopi so, klopi bojooooooooo... al pa ne. Vsako tolko tudi kakšnega žaba požre. :)*

*Lina, Katja (Katty) in Rebe-
ka*

Čokolino

ČOKOLINO MAFIJA

Mi smo zelo živahen vod... Zato, ker pojemo veliko Čokolinota in vsebuje sladkor (čeprav ga Katty ne je, zadnje čase pa ga tudi Tea ne sme, ker je laktozno intolerantna – to pomeni, da ne sme piti mleka :( ).

Kako smo dobili ime? Dino je rekel, da bi se lahko tako imenovali, pa smo se strinjali (smeh).

Koliko nas pa je? Ful... Vsako leto več! Trenutno nas je v vodu 12 (10 članov + Beki + Dino)

Kaj smo letos počeli oz. se novega naučili? Letos smo na sestankih razgrajali, razgrajali in razgrajali, vseeno pa smo se naučili tudi nekaj stvari: uspešno smo posta-

vili savico ☺, se naučili nekaj prve pomoči (ureznine, kako ne izvlečemo kola iz poškodovanca – a ne, Maks? ☺, položaj za nezavestnega, trikotno ruto in položaj za šok), spoznali smo se tudi z osnovami orientacije in topografije (npr. Lina in Ludvik se strinjata, da je vrtača **3. največji površinski kraški pojav...**, Gal še vedno ne loči topografskega znaka za most od znaka za objekt, vsi pa vemo, kako izgledajo ceste, vode, hrib in kozolec). Delali smo tudi vozle, a ne samo to... delali smo tudi vezave (trinožno in kvadratno vezavo – Ludvik in Lina ju že obvladata! ☺, svoj prvi signalni stolp so postavili še Svitan, Tea, Lučka in Maks, vozlov pa še

vedno ne marata Miha in Gal). Toda, bralec se bo vprašal, zakaj je sploh nujno, da znamo vezave? To je zato, ker bomo na taboru postavljali signalni stolp in nato še maketo jedilnice! Ja, velikopotezni načrti... Delali smo tudi veččine (v okviru Vodovega kronista sedaj pišemo ta prispevek, preberete pa si lahko tudi prispevek o klopah, do osvojitve veččine pa nam manjka še nekaj teorije in še kakšen napisan članek – verjetno ga bomo poslali v revijo Moj magazin ali pa v revijo Tabor ☺) in postavljali bivak (Beki pravi, da smo še vedno prepočasni; #beda #nikoli ni zadovoljna). Naša točka na čajanki je bila seveda najboljša, s čimer se strinjamo vsi, de-

lali pa smo tudi stres žogice (hvala Zmešanim za navdih!), ki pa jih žal niso vsi dokončali. Nekateri smo bili na zimovanju, večina pa nas gre naslednji vikend na Brezo, kjer bomo imeli krajšo nočno orientacijo (Beki obljublja, da nas ne bo pustila same sredi Janč), postavljali bomo pagodo in jo prižgali z baklo (če bomo nabrali dovolj smole), baje pa nas čaka tudi Čokolino battle (ampak Beki nam noče povedati ničesar več, ker je to skrivnost).

Maja gremo v TOPLICE ☺☺☺☺☺(Katty pravi, da mora biti na koncu pet smajlijev), ker bi mogli iti že lani, pa se nam potem ni izšlo.

Še kaj? Zbirali smo še motiv za hoodije, ampak smo dobili bolj malo predlog (ideje smo oddali samo štirje), potem pa se je Beki odločila, da bomo raje tiskali majice. Nismo pa še izbrali motiva. Majice bomo verjetno dobili na taboru, naslednje leto pa bomo razmislili o puloverjih.

*Napisali: Katja
(Katty),
Lina, Maks
(Ludvik), Rebeka
(Beki)*

SUŠI VS. KROKODIL

Pred 2 tednoma (glej datum spodaj) je v majhni hiški sredi Most prišlo do strašne katastrofe. Hamsa je s čarobno palico, na kateri je ponosno kraljeval Zeleni Krokodil, izstrelila avadokedavro v svojega sočlana Lana da Sušija. Z močjo uroka je v Sušija priletel tudi Z.K. in ga pokončal. Vendar....

Že po 5 minutah žalovanja za članom Štekerjev so se pojavile prve teorije zarote (#anarhiiija):

Škomi je dejal: »Krokodil ni ubil Lana. Lan je ubil krokodila.«

Łarćy je dejal: »Morda ima Škorni prav. Čeprav me sploh ni bilo tam, vem, kaj

se je zgodilo.«

Tia pravi: »Z.K. je umrl in omahnil na tla, še preden bi priletel do Lana.«

Meta verjame: »Tragičen konec je doletel le Zelene-ga Krokodila. Živel da Suši!«

Govori se: »Škomi je podkupil člane s top hoodiji, da bi širili lažno novico.«

Uprite se haterjem in se borite za resnico!

Odločite se, ali boste verjeli lažem, ali resnici, izberite številko zarote in jo posredujte na šte(v)čivkčivk. Vsako mnenje šteje!

Katja Jerman, Ljubljana, 7.

3. 2017

20. 12. 2016; 17:14

Katja je rekla, da bo na taboru Lahinja 2017 taborovodja. (Štekerji NE poznamo sarkazma)

3. 1. 2017; 17:02

Teja bo na taboru vodila jutranjo telovadbo.
#lavrencija

3. 1. 2017; 17:22

Miško: »Mislm da niso slovinci... mislm da so iz Maribora.«

10. 1. 2017; 17:31

Andro: »Miško, ti si bil na taboru več časa na latrini, kokr si bil starešina.«

10. 1. 2017; 17:43

Andro: »Jz sm the vru master!« Opomba! Ta vse-

bina je bila odstranjena iz neznanih razlogov. Komur se zdi Štekčivkčivk v kakršni koli smeri žaljiv ali pa ne maraš vru masterja, ga čaka lužna lužna jama.

24. 1. 2017; 17:04

Lan: »Js bom to dal na TUMBLR (beri vsako črko posebej)«

14. 2. 2017; 16:41

Nika T.: »Če pa nisem mela nobenga družga za henganje!« *Henganje s Kolaričem na Ratitovcu*

28. 2. 2017; 16:38

Random stranger: »Do kdaj delate? A sam do tri?«

7. 3. 2017; 17:27

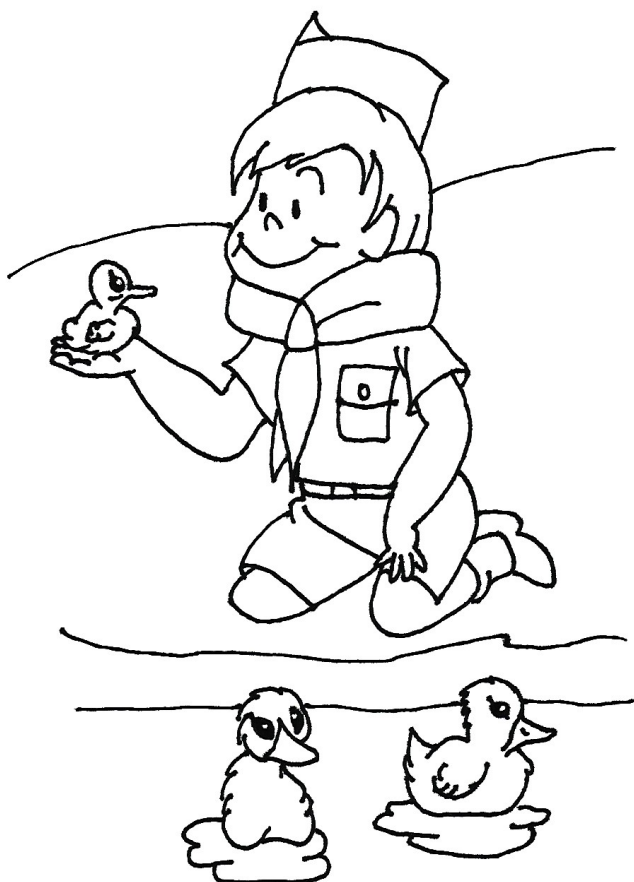
Katja: »Tuki »v« manjka!

Števkčivkčivk, ne štek-
čivkčivk!« *Po enem letu,
ko Katja ve, da se imenuje
Štekčivčivk*

28. 3. 2017; 16:46

Lara rada slači flaše.

#lavrencija

VSAKE TOLKO KAKEGA LOLE POŽRE

PP KLUB (RČM priredba Zmelkoov: Klub z resnimi težavami)

C
Če ti zjutraj, ko je kriza, brzič ne vžge
G
in ti med odmorom muren malico požre,
F
stalno živiš z dimom v očeh,
G
gledaš otroke ko se valajo po tleh.

C
Če muha na latrini vedno ti teži,
G
komar te voha in član ti spet beži,
F
boljše od blata ceste ni nobene,
G
rad mel bi vod, a imaš le člane zatežene.

C
Pridi pogledat v naš PP klub,
G
sami hudi PPji, vrženi na kup.
F
Vsakega muči vsaj en tečen član,
G
vsak bo prisegel, da je najbolj zaspan.

C
Mali Miško je že kot otrok,
G
skužu da vodništvo je en velik preskok.
F
Samo iz mase otrok s čudnimi imeni,
G
lahko pridejo ven vodniki usklajeni.

a F G C
 Člani so, člani bojo, vodnik jih gleda.
 a F G C
 Člani so, člani bojo, vodnik jih gleda, aneda.
 a F G C
 Člani so, člani bojo, vodnik jih gleda, seveda.
 a F G C a
 Člani so, člani bojo, al pa ne.
 F G C a
 Vsako tolko tudi kakega Lole požre,
 F G
 vsako tolko...

Samo iz mase otrok s čudnimi imeni,
 pridejo ven vodniki usklajeni.

Člani so, člani bojo, vodnik jih gleda.
 Člani so, člani bojo, vodnik jih gleda, aneda.
 Člani so, člani bojo, vodnik jih gleda, seveda
 Člani so, člani bojo, vodnik jih gleda, al pa ne.
 Vsako tolko kakega tudi Lole požre,
 vsako tolko...

Priredba by vodstvo (uredila Nika Kovačič)|

TABOR 2017, LAHINJA

8.—21. JULIJ 2017

Natečaj za taborno majico 2017

Imaš dobro idejo?

Sodeluj in tvoj motiv bo lahko izbran
za motiv taborne majice 2017 😊